

DIDESNIO POVEIKIO TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ POVEIKIO VERTINIMO ATASKAITA

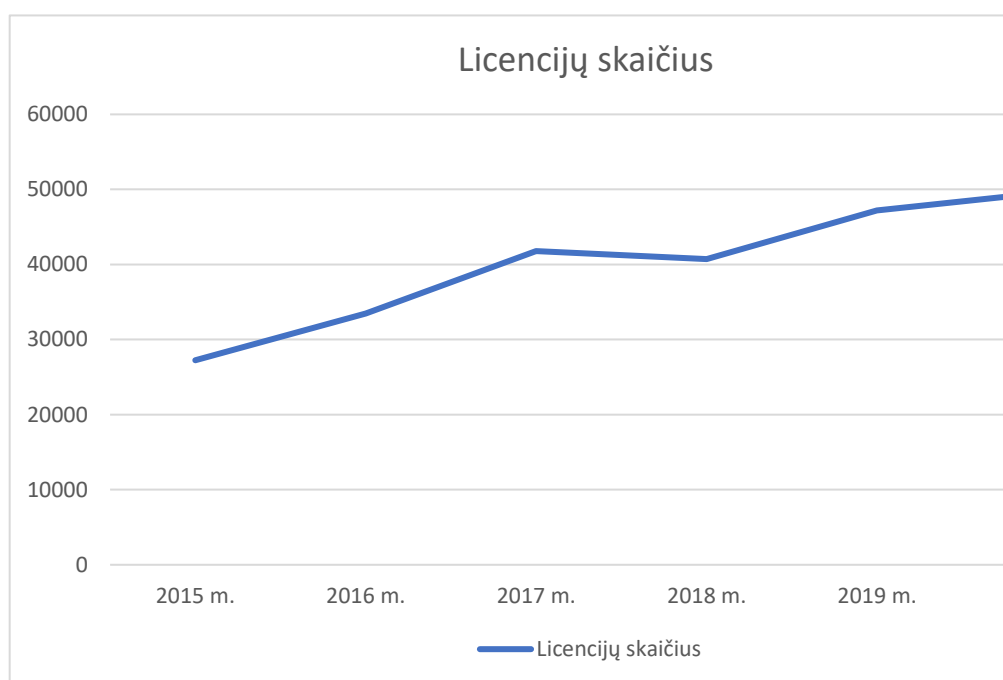
Teisės akto (-ų) projekto (-ų) pavadinimas (-ai)	Siūloma pakeisti ir papildyti Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymą licencijavimo pagrindais arba priimti naują Licencijavimo ir ūkinės veiklos priežiūros pagrindų įstatymą. Lydintieji įstatymų projektai būtų Lietuvos Respublikos Paslaugų įstatymo, Lietuvos Respublikos Civilinio kodekso pakeitimai o, jei būtų rengiamas naujas Licencijavimo ir ūkinės veiklos priežiūros pagrindų įstatymas, – Lietuvos Respublikos Viešojo administravimo įstatymo pakeitimai.
Problema, kurią siekiama išspręsti	Nenuoseklus ir prieštaringas verslo priežiūros ir licencijavimo pagrindų reglamentavimas, teisinio aiškumo trūkumas. Problemos detalizavimas 1) Trūksta teisinio aiškumo, nuoseklumo verslo priežiūros srities reglamentavime. Šiuo metu galiojantis verslo priežiūros srities reglamentavimas Viešojo administravimo įstatyme sukuria teisinį neaiškumą priežiūros institucijoms, kaip tinkamai įgyvendinti nuostatas, susijusias su ūkio subjektų veiklos rizikos vertinimu ir valdymu, nenustatyti galimų atlikti kontrolinių pirkimų pagrindai, skundų dėl ūkio subjekto veiklos pažeidimų nagrinėjimo teisiniai pagrindai. 2) Trūksta vieno horizontalaus įstatymo, kuris nustatytų bendruosius licencijavimo pagrindus. Licencijavimo pagrindus nustato net keli teisės aktai ir jie nėra pakankamai tarpusavyje suderinti, skirtingai reglamentuoja tuos pačius dalykus, todėl jais vadovaujantis yra sudėtinga ir kartais net neįmanoma parengti kokybiško ir horizontalius licencijavimo principus atitinkančio teisės akto, reglamentuojančio tam tikros srities licencijavimą. Paslaugų įstatymas reglamentuoja paslaugų sferos licencijavimą (išskyrus tam tikras paslaugas), tuo tarpu Civiliniame kodekse yra nuostatos dėl juridinių asmenų licencijavimo. Be to, tam tikrus licencijavimo aspektus – Licencijų informacinės sistemos (toliau – LIS) vaidmenį licencijavimo procese – nustato Viešojo administravimo įstatymas. Licencijavimas reglamentuojamas ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. liepos 18 d. nutarimu Nr. 937 „Dėl Licencijavimo pagrindų aprašo ir Licencijų informacinės sistemos nuostatų patvirtinimo“ patvirtintame Licencijavimo pagrindų apraše (toliau – Aprašas), tačiau Vyriausybei neatskaitingiems viešojo administravimo subjektams (pavyzdžiui, savivaldybėms) tik rekomenduojama vadovautis šio Aprašo nuostatomis. 3) Prieštaravimai tarp teisės aktų: a) skirtinga licencijos apibrėžtis ir šios sąvokos apimtis, vienuose teisės aktuose naudojama „leidimo“, kituose – „licencijos“ sąvoka. Viešojo administravimo įstatyme apibrėžta „licencijos“ sąvoka yra siauresnė negu Paslaugų įstatyme vartojama „leidimo“ sąvoka, nes neapima tų atvejų, kai Europos Sąjungos teisės akte yra nurodyta, kokių būdu yra suteikiama teisė vykdyti veiklą, ir tai nėra nei dokumentas, nei įrašas LIS, o pvz., įrašymas į tam tikrą sąrašą. Be to, jei viešojo administravimo subjektas išduoda leidimus

	ūkinei veiklai ne per LIS, tokie leidimai taip pat nebūtų laikomi licencija pagal Viešojo administravimo įstatymo apibrėžtį; b) neaiški šių teisės aktų hierarchija ir taikymo apimtis, kai tai pačiai sričiai taikomi keli teisės aktai ir jų nuostatos nesuderintos tarpusavyje; c) skirtingos nuostatos dėl galimybės nustatyti licencijos galiojimo terminą, dėl licencijavimo taisyklių turinio; d) Viešojo administravimo įstatymo 29 straipsnio 1 dalies nuostata, kurioje nustatytas reikalavimas administracinius sprendimus dėl licencijų priimti LIS, prieštarauja Administracinių nusižengimų kodekso nuostatoms tais atvejais, kai už padarytą nusižengimą priimamas administracinis sprendimas dėl licencijos galiojimo sustabdymo arba licencijos panaikinimo administracinio nusižengimo bylos nutarimu. Be to, jei būtų įgyvendinamas reikalavimas priimti administracinius sprendimus dėl licencijų LIS, vieną licencijavimo proceso etapą, dažniausiai vykdomą įstaigos dokumentų valdymo sistemoje, reikėtų išskirti į atskirą sistemą (LIS), kas apsunkintų institucijoms licencijavimo procesą, sąlygotų didesnę klaidų tikimybę. Ūkio subjektams jokios įtakos reikalavimas dėl administracinių sprendimų priėmimo LIS nedarė, nes jiems svarbus pats licencijos išdavimas (procesas ir rezultatas), o ne sprendimo išduoti licenciją priėmimo būdas. 4) Dėl pernelyg siauros ir neaiškos licencijos sąvokos licencijavimo pagrindai ne visada taikomi leidimams, kurie pagal savo prasmę ir paskirtį yra tam tikra licencijavimo forma. Licencijos sąvoka paprastai suprantama kaip viešojo administravimo subjekto sutikimas, kad ūkio subjektas užsiimtų tam tikra ūkine veikla. Tačiau tokia siaura licencijos samprata sukuria neapibrėžtumą keliais aspektais: a) ar licencija turėtų būti laikomas leidimas, kuriuo ūkio subjektui suteikiama teisė atlikti konkretų veiksmą vykdant ūkinę veiklą (pavyzdžiui, eksporto ar importo licencija, statybos leidimas ir pan.)? b) ar licencija turėtų būti laikomas ūkinei veiklai naudojamų darbo priemonių ar įrankių registravimas (pavyzdžiui, lošimo įrenginio sertifikatas, transporto priemonės registravimas)? c) ar licencija turėtų būti laikomas leidimas, išduodamas tiek ūkio subjektams, tiek fiziniams asmenims, kuriems licencijos reikia asmeninėms reikmėms (pavyzdžiui, statybos leidimas, leidimas iškasti gręžinį, leidimas nukirsti medį ir pan.)? Šiais atvejais licencijavimo pagrindai dėl teisinio neapibrėžtumo taikomi nenuosekliai, kai kuriose srityse taikomi, kitose – ne, kas sąlygoja galimus nepagrįstus ar neproporcingus ribojimus tiek ūkio subjektams, tiek fiziniams asmenims, kuriems leidimo reikia asmeniniams poreikiams. Dažnai leidimų išdavimo tvarkos neatitinka būtinumo, proporcingumo ar nediskriminavimo principų, licencijavimo sąlygos nėra nustatytos įstatymu. Atskirų savivaldybių lygmeniu dažnai nustatomos skirtingos licencijų išdavimo taisyklės, reikalaujama skirtingų dokumentų. Toks reguliavimas sąlygoja didesnę biurokratizmą ir apsunkina reikalavimų įgyvendinimą asmenims, siekiantiems gauti licenciją ar leidimą. Licencijos, išduodamos konkrečioms veiksmams vykdant ūkinę veiklą atlikti, darbo priemonių ar įrankių

	registravimas, licencijos, išduodamos tiek fiziniams asmenims asmeninėms reikmėms, tiek ūkio subjektams, sudaro apie pusę nuo visų rūšių licencijų. Pažymėtina, kad nustatant licencijavimo pagrindus siekiama, kad licencijavimo funkcijos valstybėje būtų atliekamos tikslingai, efektyviai, koordinuotai, proporcingai, mažiausiomis sąnaudomis, kuo mažiau trikdančios licenciją siekiančio gauti subjekto veiklą, užtikrinant kuo didesnę jo veikimo laisvę ir veiksmingai apsaugant įstatymų bei kitų teisės aktų ginamas teises ir teisėtus interesus. Ūkio subjekto veikimo laisvė yra trikdoma ir tuo atveju, kai jam reikia gauti veiklos licenciją, ir kai jam reikia gauti leidimą atlikti tam tikrą veiksmą jau vykdant veiklą ar registruoti darbo priemonę ar įrankį, be kurių veikla negalėtų būti vykdoma norimu būdu, priemonėmis ar įrankiais. 5) Daugėja licencijuojamų veiklų, apribojimų ūkinės veiklos vykdymui, nepakankamai įvertinamas jų pagrįstumas. Svarstant įstatymo projektus, kuriuose įtvirtinamas naujas licencijavimas arba iš esmės keičiamas esamas licencijavimas, detalai nevertinamas tokio licencijavimo pagrįstumas ir būtinumas, nes nėra numatyta aiškos tokio vertinimo tvarkos. Nuo 2021 m. kovo 1 d. pradėtas išplėstinės praktikos vaistininko, o nuo 2021 m. gegužės 1 d. – ir visų kitų iki tol dar nelicencijuotų asmens sveikatos priežiūros specialistų – ergoterapeuto, kineziterapeuto, masažuotojo, medicinos psichologo, radiologijos technologo, dietisto, optometrininko, paramediko, skubiosios medicinos pagalbos paramediko, medicinos genetiko, medicinos biologo ir biomedicinos technologo – licencijavimas. Šiuo metu yra svarstoma registruoti autoservisus ir automobilių kondicionierių pildymo stoteles. Šio verslo licencijavimo nėra numatyta Europos Sąjungos teisės aktuose, todėl turėtų būti atidžiai įvertinama tokio licencijavimo būtinybė, kad nebūtų sukurta nepagrįsta ir perteklinė reguliavimo našta.
Problemos mastas ir priežastys	Problemos mastas Šiuo metu verslo, įskaitant ir licencijuojamas veiklas, priežiūros funkcijas (skirtinga apimtimi) atlieka 47 institucijos, licencijas išduoda 55 institucijos ir visos savivaldybės. Pažymėtina, kad daugiau kaip 60 ūkinės veiklos sričių yra licencijuojamos, per metus išduodama apie 50 tūkst. licencijų, iš jų apie 20 proc. sudaro savivaldybių administracijų išduodamos licencijos, daugiausiai alkoholio, tabako ar kitos prekybos ir veiklos licencijos. Preliminariais vertinimais yra apie 680 licencijų rūšių, tačiau šis skaičius gali dar išaugti apie 20 proc. Licencijavimo pagrindus nustato net 4 teisės aktai, 3 iš jų yra įstatymai (Paslaugų įstatymas, Civilinis kodeksas, Viešojo administravimo įstatymas) ir vienas Vyriausybės nutarimas. Jie reglamentuoja šiek tiek skirtingą apimtį ir skirtingus aspektus, tačiau nemaža dalis nuostatų persidengia ir prieštarauja viena kitai. Nenuoseklus reglamentavimas apsunkina licencijas išduodančių institucijų kasdieninę veiklą, nes visa licencijavimo sistema nėra pakankamai aiški. Atitinkamai tai gali turėti neigiamą įtaką verslo subjektams ir fiziniams asmenims dėl biurokratinių kliūčių licencijavimo procese, kuriam netaikomi licencijavimo pagrindai.

Į LIS suvedamų išduotų licencijų skaičius padidėjo nuo 27,2 tūkst. per 2015 m. iki 49,6 tūkst. per 2020 m. (180 proc.). Tokį augimą galėjo iš dalies lemti tai, kad ne visos licencijos buvo suvedamos į LIS, palaipsniui buvo kuriamos reikalingos integracinės sąsajos duomenų suvedimui ir kasmet vis daugiau rūšių licencijų duomenų patekdavo į LIS, taip pat įtakos galėjo turėti verslo plėtra, „šešėlio“ mažinimas (veiklų legalizavimas). Tačiau toks reikšmingas išduodamų licencijų skaičiaus augimas kasmet taip pat sąlygotas licencijavimo įvedimu naujoms veikloms, vis didesniu veiklų reguliavimu ir apribojimais.

Šiame grafike pateikiamas per metus išduotų ir suvestų į LIS įvairių rūšių licencijų skaičiaus kitimas.

Problemos atsiradimo priežastys.

- 1. Konceptualaus požiūrio į licencijavimą nebuvimas.**
- 2. Licencijavimo pagrindus nustatantys teisės aktai priklauso skirtingų ministerijų kompetencijai, kurių požiūris į licencijavimo sampratą skirtingas.**
- 3. Teisės aktuose nėra įtvirtinta aiškos licencijavimo pagrįstumo vertinimo procedūros. Neaiški institucinė atsakomybė.**

Ilgainiui verslo priežiūros klausimų reglamentavimas Viešojo administravimo įstatyme buvo detalizuojamas, plėtėsi, įtvirtindamas vis naujas pažangias priežiūros praktikas ir reikalavimus priežiūros institucijų veiklai. Tuo tarpu, viešojo administravimo sistemos reglamentavimas atvirkščiai, perėjo nuo detalesnio iki bendrųjų, universalių viešojo administravimo principų įtvirtinimo.

Viešojo administravimo įstatymas priklauso Vidaus reikalų ministerijos kompetencijai, Civilinis kodeksas – Teisingumo ministerijos, Paslaugų

	įstatymas ir Aprašas – Ekonomikos ir inovacijų ministerijos kompetencijai, Šie teisės aktai buvo priimami atskirai, nepakankamai sistemiškai įvertinant anksčiau suformuotą reguliavimą ir nesvarstant galimybių išplėsti 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (toliau – Paslaugų direktyva), kuri perkelta Paslaugų įstatymu, taikymą ne vien tik Paslaugų direktyvos taikymo srities paslaugų licencijavimui (nors Paslaugų direktyvos gairėse, kurios parengtos Europos Komisijos, tai siūloma), įskaitant ir leidimų išdavimą fiziniams asmenims asmeniniams poreikiams tenkinti. Nors Apraše yra numatyta pareiga atlikti veiklos licencijavimo pagrįstumo vertinimą svarstant galimybę licencijuoti tam tikrą veiklą, tačiau praktikoje tai retai kada atliekama, nes nėra nustatyta aiškių įpareigojimų kada ir kaip turėtų būti atliekamas toks vertinimas, kuri institucija tai turėtų daryti, todėl turėtų būti tikslinamas šis įpareigojimas.
Rezultatas, kurio tikimasi priėmus teisės aktą	Nuoseklus, aiškus ir pagrįstas licencijavimo ir ūkinės veiklos priežiūros reglamentavimas. Plačiau taikomi licencijavimo pagrindai, užtikrinant teisės veikti apribojimų atitikimą Lietuvos Respublikos Konstitucijai, sukuriama teisinė prielaidos pagerinti licencijavimo ir veiklos sąlygas ūkio subjektams, vykdančioms ūkinę veiklą, ir fiziniams asmenims, vykdančioms licencijuojamą veiklą asmeniniams ar namų poreikiams tenkinti, nustatant vieningus licencijavimo ir ūkinės veiklos priežiūros pagrindus. Per pirmuosius 3-4 metus nuo įstatyminio reguliavimo priėmimo apie 10-20 proc. padidės į Licencijų informacinę sistemą suvedamų licencijų rūšių skaičius dėl licencijos sampratos išplėtimo (ne dėl naujų licencijų rūšių tam tikroms veikloms įtvirtinimo).
Problemų sprendimo svarstyta alternatyva	Siekiant išspręsti problemas svarstyta šios alternatyvos: I alternatyva (Status Quo). Nekeisti esamo teisinio reguliavimo. Nekeičiant šiuo metu Viešojo administravimo įstatyme esamo teisinio reguliavimo, ir toliau išliktų teisinis neapibrėžtumas dėl taikytinų licencijavimo pagrindų, nebūtų įgyvendinamos viena kitai ar ES teisės aktams prieštaraujančios teisės aktų nuostatos, išliktų prielaidos biurokratijai didėti, nebūtų supaprastinti licencijų gavimo procesai, išliktų įstatymais nepagrįstų teisių vykdyti veiklą ar atskirus veiksmus apribojimų fiziniams asmenims, veikiantiems asmeninėms reikmėms ar namų ūkio poreikiams patenkinti. Taigi, pasirinkus I (Status Quo) alternatyvą, įvardintos problemos liktų neišspręstos, todėl ši alternatyva vertinama kaip netinkama. II alternatyva. Naujas Ūkinės veiklos priežiūros ir licencijavimo pagrindų įstatymo projektas, kuris reglamentuotų tik ūkio subjektų vykdomos ūkinės veiklos licencijavimą ir priežiūrą. Šia alternatyva siūloma nustatyti licencijavimo pagrindus ir licencijos sąvoką (siaurąją), kurie būtų taikomi tik ūkio subjektų veiklos licencijavimui.

Licencija būtų laikoma tik viešojo administravimo subjekto suteiktas sutikimas pradėti ar vykdyti ūkinę veiklą ūkio subjektams. Licencija nebūtų laikomi leidimai, kuriais suteikiama teisė atlikti konkretų veiksmą vykdant ūkinę veiklą (pavyzdžiui, statybos leidimai, leidimas nukirsti medį, pravažiuoti stambiagabarite transporto priemone, eksporto (tam tikro produkto tam tikro kiekio) licencijos ir pan.), fiziniams asmenims veiklai asmeninėms reikmėms išduodami leidimai, ūkinei veiklai naudojamų darbo priemonių ar įrankių registravimas (pavyzdžiui, lošimo įrenginio sertifikatas, transporto priemonės patvirtinimo pažyma), be kurių veikla negalėtų būti vykdoma norimu būdu, priemonėmis ar įrankiais. Nors šių leidimų gavimas gali būti laikomas kaip reikalavimas galutinei licencijai, kuri suteikia teisę vykdyti ūkinę veiklą, arba leidimas reikalingas tik tam tikram veiksmui atlikti jau turint teisę vykdyti pagrindinę ūkinę veiklą, jie riboja ūkio subjektų teises vykdyti ūkinę veiklą norimu būdu, priemonėmis ar įrankiais, todėl turėtų būti vertinami dėl atitikimo licencijavimo principams.

Šiuo metu galiojantis Viešojo administravimo įstatymas (IV skyrius) be licencijų išdavimo detaliam reglamentuoja ir ūkio subjektų veiklos priežiūros sritį: nustato esminius priežiūros veiklos principus, priežiūrą atliekančių institucijų kompetenciją ir priežiūros funkcijų apimtį, patikrinimų planavimo ir organizavimo pagrindus, „verslo naujoko“ priežiūros ypatumus, įtvirtina mažareikšmio teisės aktų reikalavimų pažeidimo institutą ir pan. Naujame Ūkinės veiklos priežiūros ir licencijavimo pagrindų įstatymo projekte būtų nustatytas analogiškas, šiuo metu galiojančiam, šios srities reguliavimas su tam tikrų nuostatų būtinomis pataisomis, pvz., reglamentavimą papildant detalesnėmis nuostatomis dėl ūkio subjektų rizikos vertinimo sistemų (modelių) naudojimo, kontrolinių pirkimų organizavimo, bei institucijose gaunamų skundų dėl ūkio subjekto veiklos pažeidimų nagrinėjimo pagrindų.

Šia alternatyva būtų išspręsta tik dalis iškeltų problemų, išliktų reglamentavimo spragų. Verslo priežiūros atžvilgiu ji būtų tinkama, su licencijavimu susijusioje srityje nerekomenduojama.

III alternatyva. Naujas Licencijavimo ir ūkinės veiklos priežiūros pagrindų įstatymo projektas, kuris reglamentuotų ūkinės veiklos priežiūrą ir bet kokių subjektų vykdomos veiklos ar atskirų veiksmų licencijavimą

Pasirinkus šią alternatyvą, verslo priežiūros reglamentavimo pokyčiai būtų analogiški įvardintiems prie II alternatyvos, o licencijavimo pagrindai būtų taikomi visų licencijų ar leidimų išdavimui visiems subjektams, nepriklausomai nuo to, ar jie vykdo ūkinę veiklą, ar siekia patenkinti asmeninius ar namų ūkio poreikius (pavyzdžiui, statybų leidimai, leidimai kasti gręžinį, nukirsti medį), tai yra licencijavimo iš esmės būtų analogiškas reglamentavimas kaip IV alternatyvos, tik atskirame įstatyme.

Šia alternatyva būtų sprendžiamos visos iškeltos problemos: panaikinta licencijavimo reguliavimo fragmentacija, nustatyti licencijavimo pagrindai,

kuriais siekiama užtikrinti, kad subjektų teisės nebūtų ribojamos nepagrįstai, neproporcingai ar diskriminuojančiai, būtų išplėsta licencijos sąvoka.

Verslo priežiūros srityje nuostatos reguliuotų ir būtų nukreiptos tik į ūkinės veiklos priežiūrą, o licencijavimo srityje nuostatos reguliuotų bet kokių subjektų vykdomos veiklos ar atskirų veiksmų licencijavimą. Tačiau pasirinkus šią alternatyvą padidėtų bendras įstatymų skaičius, todėl atsižvelgiant į teisinio reguliavimo konsolidavimo siekius, priimtinesnė būtų IV alternatyva.

IV alternatyva. Viešojo administravimo įstatymo tobulinimas nerengiant naujo specialiojo Ūkinės veiklos priežiūros ir licencijavimo pagrindų įstatymo projekto

Vengiant naujų įstatymų skaičiaus augimo ir siekiant optimizuoti viešojo administravimo sistemos reglamentavimą, siūlytina IV alternatyva.

Šiuo atveju Viešojo administravimo įstatyme (IV skyriuje) liktų galioti esminiai principai, taikomi verslo priežiūros veikloje: minimalios ir proporcingos priežiūros naštos, priežiūros veiklos planavimo ir jos viešumo, konsultavimo ir metodinės pagalbos dėl teisės aktų reikalavimų įgyvendinimo teikimo, rizikos vertinimo, proporcingo poveikio priemonių taikymo, mažareikšmių teisės aktų reikalavimų pažeidimų nustatymo.

Taip pat Viešojo administravimo įstatymas turėtų būtų papildytas nauju skyriumi – bendruosius licencijavimo pagrindus reglamentuojančiomis nuostatomis, perkeltomis iš Paslaugų įstatymo ir Licencijavimo pagrindų aprašo. Turėtų būti išplėsta licencijos sąvoka, licencijavimo pagrindai būtų taikomi visų licencijų ar leidimų išdavimui visiems subjektams, nepriklausomai nuo to, ar jie vykdo ūkinę veiklą, ar siekia patenkinti asmeninius ar namų ūkio poreikius, apibrėžti licencijavimo principai, sąlygos ir modeliai. Viešojo administravimo įstatyme būtų tikslinga nustatyti, kad licencijuoti veiklą galima tik įstatymu. Numatyti, kad licencijų skaičius, galiojimo teritorija ir trukmė neribojama, išskyrus įstatyme nustatytus pagrįstus atvejus. Numatyti, kad visi atskirų veiklos sričių licencijavimo politiką formuojantys viešojo administravimo subjektai rengdami licencijavimą tam tikroje veiklos srityje reglamentuojančius teisės aktus privalo vadovautis Viešojo administravimo įstatymu nustatytais bendraisiais licencijavimo pagrindais, taip pat Vyriausybės nutarimu nustatytais licencijavimą reglamentuojantiems įstatymams ir licencijavimo taisyklėms taikomais reikalavimais.

Tiek III, tiek IV alternatyvos vertintinos, kaip tinkamos tiek licencijavimo, tiek verslo priežiūros srityse, tik pasirinkus III alternatyvą padidėtų įstatymų skaičius, tačiau būtų atskirtas nuo Viešojo administravimo įstatymo detalus siaurų viešojo administravimo sričių (verslo priežiūros ir licencijavimo) reglamentavimas, jame liktų tik bendrieji viešojo administravimo principai. Reguliavimo pakeitimai ir naujos nuostatos iš esmės tiek III, tiek IV alternatyvų atvejais būtų tos

	pačios, todėl atsižvelgiant į siekį nedidinti naujų įstatymų skaičiaus siūlytina pasirinkti IV alternatyvą kaip tinkamiausią.
Siūlomos priemonės problemai spręsti	Igyvendinant IV alternatyvą, numatoma pakeisti ir papildyti Viešojo administravimo įstatymą. Šiuo Viešojo administravimo įstatymo pakeitimo projektu būtų: 1. Patikslinta licencijos samprata išplečiant licencijavimo pagrindų taikymo apimtį, nustatytos licencijų kategorijos, kad būtų galima numatyti atskirų nuostatų taikymo išimtis tam tikroms licencijų kategorijoms, atsisakyta nuostatos dėl administracinių sprendimų dėl licencijų priėmimo LIS. 2. Nustatyti licencijavimo pagrįstumo ir tikslingumo vertinimo prievolę prieš priimant sprendimą licencijuoti tam tikrą veiklą (nebūtų reikalaujama atlikti jau galiojančio licencijavimo pagrįstumo vertinimo). 3. Viena horizontalaus taikymo teisės akte – įstatyme būtų konsoliduotos licencijavimo sąlygos, įskaitant nuostatas dėl maksimalių licencijų išdavimo terminų, galimų jų skaičiaus, galiojimo teritorijos ir trukmės apribojimų. 4. Nustatyti licencijavimo modeliai: griežtasis „G“, deklaravimo „D“ ir konkurso „K“, jų pasirinkimo gairės. 5. Vyriausybė įgaliota patvirtinti licencijavimą reguliuojančių įstatymų ir licencijavimo taisyklių rengimo reikalavimus. Viešojo administravimo įstatymo pakeitimo projektu būtų konsoliduojamos Paslaugų įstatymo, Civilinio kodekso ir Aprašo licencijavimą reglamentuojančios nuostatos. Paslaugų įstatymo nuostatos, kurios reglamentavo tik paslaugų teikėjų licencijavimą, su tam tikromis išlygomis ne paslaugų sektoriui, būtų taikomos bet kokios veiklos licencijavimui. Viešojo administravimo įstatymo pakeitimo projektu būtų praplėsta licencijos samprata, pagal kurią licencija būtų laikoma ne tik viešojo administravimo subjekto suteiktas sutikimas pradėti ar vykdyti ūkinę veiklą ūkio subjektams, bet ir leidimai, kuriais suteikiama teisė atlikti konkretų veiksmą vykdant ūkinę veiklą (pavyzdžiui, statybos leidimai, leidimas nukirsti medį, pravažiuoti stambiagabarite transporto priemone, eksporto (tam tikro produkto tam tikro kiekio) licencijos ir pan.), fiziniams asmenims veiklai asmeninėms reikmėms išduodami leidimai, ūkinei veiklai naudojamų darbo priemonių ar įrankių registravimas (pavyzdžiui, lošimo įrenginio sertifikatas, transporto priemonės patvirtinimo pažyma), be kurių veikla negalėtų būti vykdoma norimu būdu, priemonėmis ar įrankiais. Viešojo administravimo įstatymo pakeitimo projektu būtų siūloma įtvirtinti prievolę atliekant numatomo teisinio reguliavimo vertinimą atlikti ir licencijavimo pagrįstumo įvertinimą, jei planuojama nustatyti naują licencijos rūšį. Tam tikros srities licencijavimą reguliuojančio įstatymo rengimo metu būtų atliekamas licencijavimo pagrįstumo vertinimas ir sprendžiama, ar licencijavimas yra būtina ir proporcinga priemonė. Tai padėtų užtikrinti, kad subjektų teisės ir laisvės neribojamos daugiau negu būtina svarbiems visuomenės interesams apsaugoti.

	Kartu su Viešojo administravimo įstatymo pakeitimo projektu bus teikiami ir Paslaugų įstatymo, Civilinio kodekso ir Aprašo projektai, kuriuose bus panaikinamos su licencijavimu susijusios nuostatos.
Tikslinės grupės, kurias gali paveikti teisės akto įgyvendinimas	1. Licencijavimo politiką formuojančios institucijos (ministerijos). 2. Licencijas išduodantys viešojo administravimo subjektai. 3. Ūkinės veiklos priežiūrą vykdančios viešojo administravimo subjektai. 4. Licencijuojama ūkine veikla užsiimančios ūkio subjektai. 5. Fiziniai asmenys, kurių asmeniniams poreikiams patenkinti reikia gauti viešojo administravimo subjekto leidimą. 1. Politiką formuojančioms institucijoms tik tose srityse, kur reikalaujama gauti viešojo administravimo subjekto sutikimą (leidimą, registraciją ir pan.) atlikti tam tikrą veiksmą, naudoti tam tikrą darbo priemonę ar infrastruktūrą, reikės įvertinti, ar šio licencijavimo (kuris iki siūlomo naujojo reglamentavimo įsigaliojimo nebuvo laikomas licencijavimu) reglamentavimas atitinka nustatytus licencijavimo pagrindus, ar įtvirtintas įstatymu, o radus neatitikimų inicijuoti reikiamus keitimus. Tikslų poveikį (keistinių teisės aktų skaičių) šiuo etapu sudėtinga įvertinti, kadangi daliai leidimų, kurie nors ir nebuvo laikomi licencijomis, buvo taikomi licencijavimo pagrindai arba jų išdavimą detalčiai reglamentuoja Europos Sąjungos teisės aktai, todėl tų teisės aktų pakeitimų daryti nereikės. Kadangi licencijavimo principai iš esmės nesikeis, taip pat ir ūkinės veiklos licencijavimą reglamentuojančių teisės aktų keisti nereikės. Preliminariais vertinimais vienkartinė administracinė našta institucijoms dėl teisės aktų keitimo galėtų siekti 10-25 tūkst. Eur. Kadangi teisės aktų rengimas yra tiesioginė politiką formuojančių institucijų funkcija ir tai trumpalaikė administracinė našta, nemanome, kad dėl to reikėtų papildomų lėšų ar didinti etatų skaičių. Tais atvejais, kai bus siekiama įtvirtinti naujos rūšies licencijavimą, atitinkamą įstatymo projektą rengianti institucija turės atlikti būsimo licencijavimo pagrįstumo vertinimą, tačiau tokio vertinimo sukeliama administracinė našta būtų nedidelė (apie 500 Eur), nes per metus paprastai siūloma licencijuoti ne daugiau kaip 4 naujas ūkinės veiklos sritis (atsiranda iki 4 naujų licencijų rūšių). 2. Licencijas, kurių išdavimą reglamentuojančius teisės aktus reikės keisti dėl neatitikimo naujosios Viešojo administravimo įstatymo nuostatomis, išduodantys viešojo administravimo subjektai tikėtina, kad turės prisitaikyti prie pakitusių reikalavimų – pakoreguoti vidaus procedūras, jei tokios nustatytos, pagal poreikį pertvarkyti informacines sistemas, jei jas naudoja licencijavimui, tai yra sukurti integracines sąsajas su Licencijų informacine sistema leidimų duomenų perdavimui. Pažymėtina, kad šis poveikis būtų trumpalaikis ir vienkartinis. Iš kitos pusės, nemažos dalies ūkinės veiklos sričių licencijavimą reglamentuojantys teisės aktai jau ir dabar yra parengti pagal nustatytus horizontaliuosius licencijavimo pagrindus, todėl šiose srityse

	esminių pokyčių nebus ir prisitaikyti prie naujų reikalavimų licencijas išduodantiems viešojo administravimo subjektams nereikės. 3. Ūkinės veiklos priežiūros principai iš esmės nesikeis nuo šiuo metu galiojančių, todėl didesnio poveikio verslo subjektams ir jų s veiklos priežiūrą vykdančiams viešojo administravimo subjektams nesitikima. 4. Licencijavimo pagrindus taikant ūkio subjektams išduodamiems leidimams tam tikriems veiksams atlikti ir darbo priemonių ar įrengimų registravimui, turės būti užtikrinama, kad taikomi būtinumo, proporcingumo ir nediskriminavimo principai, ku paprastesnė licencijavimo procedūra ir mažiau trikdoma ūkio subjektų veikla. Ūkio subjektams nei administracinė, nei reguliacinė našta neturėtų didėti, nes procedūriniai licencijavimo aspektai negalėtų būti keičiami į blogesnę pusę, atvirkščiai – tose srityse, kur nebuvo taikomi licencijavimo pagrindai, licencijavimo procedūros taptų aiškesnės, nes būtų taikomi reikalavimai dėl konkrečių nuostatų licencijavimą reglamentuojančiuose teisės aktuose – licencijų išdavimo ir atsisakymo išduoti sąlygų, aiškių terminų, ūkio subjektų informavimo, įspėjimo ir laiko pasitaisyti suteikimo, paprastesnio dokumentų pateikimo, užtikrinant didesnę pasirinkimo laisvę, pavyzdžiui, pateikti dokumentus per vieną langelį – Paslaugų ir gaminių kontaktinį centrą. Naujų licencijų jas jau turintiems ūkio subjektams gauti nereikės. Nėra prielaidų sumažėti egzistuojančių licencijų rūšių skaičiui dėl siūlomų pakeitimų, tačiau tikimės, kad atliekant naujai siūlomo įtvirtinti licencijavimo pagrįstumo vertinimą kai kuriais atvejais licencijavimas nebus būtinas ir pakankamai pagrįstas ir bus atsisakyta jį įtvirtinti, todėl licencijų rūšių skaičiaus augimas bus lėtesnis, tai yra sumažės iki 2-3 naujų licencijų rūšių per metus. 5. Licencijavimo principų taikymas leidimams, išduodamiems fiziniams asmenims asmeniniams ar namų ūkio poreikiams tenkinti, ir reikalavimas įstatymu nustatyti aiškias leidimų išdavimo sąlygas padėtų išvengti nepagrįsto, neproporcingo ar diskriminuojančio licencijavimo, padėtų užtikrinti pagrįstą, aiškesnį ir skaidresnį leidimų išdavimo procesą.
Apibendrinti poveikio vertinimo rezultatai	1. Poveikis verslo sąlygoms IV (arba III) alternatyvos įgyvendinimas sąlygotų aiškesnes ir skaidresnes verslo sąlygas, mažiau biurokratinių kliūčių verslui pradėti ir vykdyti per vieningus licencijavimo proceso reguliavimo principus, sudarytų geresnes sąlygas naudotis visomis vidaus rinkos teikiamomis galimybėmis kitų valstybių narių paslaugų teikėjams. Viešojo administravimo įstatymą papildžius patikslinančiomis nuostatomis dėl rizikos sistemų (metodų) diegimo ir jų valdymo, aiškesnių skundų nagrinėjimo, kontrolinių pirkimų, kaip atskiros patikrinimų kategorijos, iniciavimo ir organizavimo pagrindų, sudarytos prielaidos sklandesniam priežiūros veiklos organizavimui, taip pat užtikrinti minimalios ir proporcingos priežiūros naštos principo įgyvendinimą. 2. Poveikis viešojo valdymo sistemai (viešajam administravimui)

Pasirinkus III alternatyvą ir perkėlus verslo priežiūros srities bei nustačius licencijavimo pagrindų reglamentavimą naujame įstatyme, Viešojo administravimo įstatyme liktų reglamentuota tik bendrieji ir universalūs viešojo administravimo sistemos aspektai ir principai.

IV alternatyvos atveju licencijavimo nuostatomis papildytas Viešojo administravimo įstatymas, kaip ir iki šiol, patektų į Ekonomikos ir inovacijų ministerijos ir į Vidaus reikalų ministerijos kompetencijos sritis, nes nustatytų viešojo administravimo principus licencijavimo srityje tiek verslo, tiek fizinių asmenų atžvilgiu, kas galėtų įvesti neaiškumo ir neapibrėžtumo dėl kompetencijų pasiskirstymo. Siekiant to išvengti, Viešojo administravimo įstatymo pakeitimo projekte turėtų būti numatomos licencijų kategorijos, kurios leistų atriboti ir nustatyti skirtingą reguliavimą skirtingos kompetencijos srityse. Be to, rengiant įstatymo projektą ypatingai svarbus glaudus bendradarbiavimas tarp institucijų.

Bus nustatytas pereinamasis laikotarpis, per kurį institucijos turės parengti arba papildyti atitinkamus įstatymus licencijavimą reglamentuojančiomis nuostatomis tais atvejais, kai viešojo administravimo subjekto leidimas atlikti tam tikrą veiksmą ar darbo priemonės registravimas nebuvo laikomas licencija ir licencijavimas nebuvo įtvirtintas įstatymu. Dėl to pereinamuoju laikotarpiu gali padidėti priimamų įstatymų pakeitimų skaičius.

Priimtas Viešojo administravimo įstatymo pakeitimo projektas padidins viešojo administravimo procesų skaidrumą ir atvirumą visuomenei per nustatytus universalius licencijavimo principus.

4. Poveikis valstybės finansams

Pagal Viešojo administravimo įstatymo 29 straipsnio 1 dalį administraciniai sprendimai dėl licencijų priimami LIS, ir LIS yra įdiegtas administracinių sprendimų priėmimo funkcionalumas, tačiau realiai kol kas šis reikalavimas nėra iki galo įgyvendintas, nėra atlikta reikiamų techninių kitų informacinių sistemų pakeitimų. Atsisakius reikalavimo dėl administracinių sprendimų dėl licencijų priėmimo LIS, būtų sutaupyta apie 1 mln. Eur valstybės biudžeto lėšų, nes nereikėtų techninio specialiųjų informacinių sistemų pritaikymo (papildomų funkcionalumų ir sąsajų) šiam reikalavimui įgyvendinti. Ši išlaidų suma įvertinta įvykdžius licencijas išduodančių institucijų apklausą raštu (informacijos apie viešąsias konsultacijas 1 dalis).

Išplėtus licencijos sampratą reikėtų į LIS įvesti ir tų leidimų, kurie anksčiau nebuvo laikomi licencijomis, duomenis. Preliminariais vertinimais išlaidos integracinių sąsajų sukūrimui galėtų siekti 100-150 tūkst. Eur.

5. Poveikis korupcijos pasireiškimui

IV (arba III) alternatyvos įgyvendinimas sumažintų prielaidas pasireikšti korupcijai, kadangi taikant licencijavimo pagrindus visų licencijų ir leidimų išdavimui (įskaitant leidimus fiziniams asmenims asmeninėms reikmėms) reikalaujama įstatymu nustatyti licencijų išdavimo sąlygas, aiškius kriterijus, kuriais turėtų vadovautis licencijas išduodantys viešojo administravimo

	subjektai, atskirti licencijų išdavimo ir licencijuojamos veiklos sąlygų laikymosi priežiūros, taip pat licencijavimo taisyklių tvirtinimo funkcijas.
Informacija apie viešąsias konsultacijas	Įvykdytos viešosios konsultacijos, suskirstytos pagal konsultacijų vykdymo laiką, tikslines grupes ir skirtingus atlikimo būdus, kurių rezultatai turėjo įtakos poveikio vertinimui: 1. 2020 m. vykdyta ministerijų, savivaldybių ir licencijas išduodančių institucijų apklausa raštu. 2020 m. Ekonomikos ir inovacijų ministerija raštu apklausė visas ministerijas, savivaldybes ir licencijas išduodančias institucijas dėl Viešojo administravimo įstatymo 29 straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo administracinius sprendimus dėl licencijų priimti LIS. Licencijas išduodančių institucijų (45 institucijos) ir savivaldybių buvo prašoma pateikti preliminarų lėšų poreikį savo administruojamų licencijas išduodančių valstybės informacinių sistemų ar registrų pritaikymui prie naujojo reikalavimo, taip pat pateikti informaciją, ar licencijų išdavimui naudojamos valstybės informacinės sistemos reikalingos ir kitų funkcijų vykdymui, ir įvertinimą, ar būtų reikalinga išlaikyti tas sistemas licencijų išdavimą perkėlus į LIS, ar būtų galima jų atsisakyti. 17 institucijų iš apklaustųjų nurodė preliminarų lėšų poreikį, kitos informavo, kad negali įvertinti realaus poreikio. Preliminariais vertinimais licencijas išduodančių valstybės informacinių sistemų ar registrų pritaikymui prie naujojo reikalavimo reikėtų virš 1 mln. Eur, be to, pačio LIS pritaikymui prie naujojo reikalavimo Registrų centro vertinimu reikėtų dar 70 tūkst. Eur. Absoliuti dauguma institucijų pasisakė prieš reikalavimą administracinius sprendimus dėl licencijų priimti LIS. Naudos tai neatneštų, nes kitų licencijavimui naudojamų informacinių sistemų nebūtų galima atsisakyti, sukeltų painiavą bei daug nepatogumų licencijas išduodančioms institucijoms. Tik 3 savivaldybės pažymėjo, kad galėtų atsisakyti vietoje licencijavimui naudojamų informacinių sistemų, jei LIS turėtų visus reikiamus funkcionalumus. 2. Konsultacijos su ekspertais Geresnio reguliavimo patariamojoje taryboje 2021 metų balandžio 22 d. licencijavimo srities problematika ir galimi horizontalaus pobūdžio teisinio reguliavimo pakeitimai aptarti Ekonomikos ir inovacijų ministerijos suburtos Geresnio reguliavimo patariamosios tarybos (toliau – Patariamoji taryba) posėdyje. Patariamoji taryba, kurią sudaro didelę institucinę patirtį ir specialių žinių sukaupę ekspertai, įgaliota teikti siūlymus dėl sprendimų, susijusių su geresnio reglamentavimo bei verslo priežiūros politikos formavimu ir jos įgyvendinimo priemonių taikymu. Ekspertai vienareikšmiškai pasisakė už licencijos sąvokos išplėtimą ir licencijavimo pagrindų taikymą bet kokiam teisių veikti apribojimui, kai reikia gauti viešojo administravimo subjekto sutikimą ar pritarimą. Ekspertai pabrėžė, kad asmuo turi teisę užsiimti bet kokia veikla pagal Konstituciją, o jei ši teisė ribojama įstatymu ir reikia gauti viešojo administravimo subjekto sutikimą, tai turėtų būti laikoma licencija. Be to, licencijų išdavimo kontekste nėra svarbu atskirti, ar jos išduodamos fiziniam ar juridiniam asmeniui, nes tai yra konstitucinių

teisių veikti apribojimas, todėl turėtų būti traktuojamas taip pat. Atsižvelgiant į ekspertų rekomendacijas tinkama tiek III, tiek IV alternatyvos.

3. Ūkio subjektų periodinės apklausos

Ekonomikos ir inovacijų ministerija periodiškai vykdo ūkio subjektų apklausas dėl priežiūros institucijų veiklos vertinimo. Metinėmis verslo apklausomis siekdama išsiaiškinti ne tik bendrą verslo pasitenkinimo institucijų veikla rodiklį, tačiau įvertinti ir priežiūros institucijų vykdomų patikrinimų dinamiką, priežiūros sistemos efektyvumą, identifikuoti veiklos tobulintinus aspektus, teisinio reguliavimo spragas ir trūkumus. Šiais metais į apklausą įtraukti ir klausimai apie licencijavimo sistemos patogumą ir galimus jos trūkumus.

70 proc. apklaustų ūkio subjektų licencijos išdavimo procesus vertina labiau teigiamai, o daugiausiai neigiamų atsiliepimų (7,9 proc.) dėl licencijos išdavimo greičio.

4. 2021 m. spalio 11-29 d. vykdytos viešosios konsultacijos su licencijavimo procese dalyvaujančiais ir verslo priežiūros funkcijas atliekančiais viešojo administravimo subjektais.

Viešųjų konsultacijų tikslas – gauti viešojo administravimo subjektų nuomonę apie galimas licencijavimo ir verslo priežiūros teisinio reguliavimo alternatyvas ir problemų sprendimo būdus.

4.1. Fokus grupių susitikimai

Įvyko du fokus grupių susitikimai – spalio 20 d. susitikimas su ministerijomis ir joms pavaldžiomis licencijas išduodančiomis ir verslo priežiūros funkcijas atliekančiomis institucijomis, spalio 28 d. – su savivaldybių administracijų atstovais. Be to, tų pačių viešojo administravimo subjektų buvo paprašyta atsakyti raštu į klausimus, susijusius su numatoma teisinio reguliavimo pokyčiais.

Institucijų nuomonės dėl siūlomo horizontalaus licencijavimo pagrindų taikymo išplėtimo išsiskyrė. Nemaža dalis institucijų pritarė su licencijavimu susijusiems teisinio reguliavimo pokyčiams. Dalis viešojo administravimo subjektų laikosi nuomonės, kad licencijavimo pagrindai turėtų būti taikomi tik teisės vykdyti tam tikrą ūkinę veiklą suteikimui, o papildomi leidimai tam tikriems veiksams atlikti ar darbo priemonių ir įrankių registracija turėtų būti vertinami kaip veiklos vykdymo reikalavimai, o ne licencijos. Vienas iš pagrindinių argumentų tokiai nuomonei yra institucijų požiūris, kad dabartinė licencijavimo sistema yra tinkama ir pakankama, o būsimosios įstatyminės nuostatos yra dar neaiškios, nuogąstaujama dėl papildomos reguliavimo naštos, dėl to, kad dalis licencijavimo pagrindų neatitiktų tam tikrų leidimų išdavimo specifikos. Dalis institucijų mano, kad bendrieji geresnio reglamentavimo principai, taikytini tiek licencijų, tiek kitokių leidimų išdavimui, galėtų būti nustatyti Viešojo administravimo įstatyme, o naujas įstatymas nereikalingas.

Vidaus reikalų ministerija laikėsi pozicijos, kad naujasis įstatymas turėtų reglamentuoti tik ūkio subjektų priežiūrą ir ūkinės veiklos licencijavimą,

nepriklausomai nuo to, ar tai licencija veiklai ar leidimas tam tikram veiksmui atlikti vykdant ūkinę veiklą. Tačiau tokio požiūrio neįmanoma pritaikyti tais atvejais, kai tokio pat leidimo gali reikėti tiek ūkio subjektui verslo reikmėms, tiek fiziniam asmeniui asmeninėms reikmėms patenkinti. Taip pat Vidaus reikalų ministerija pabrėžė, kad numatoma spręsti klausimą dėl tikslingumo rengti naują – Viešojo valdymo įstatymą, kurio apimtis galėtų būti platesnė, negu tik viešojo administravimo reglamentavimas, tačiau apsispręsti dėl tokio teisės akto rengimo tikslingumo yra numatyta 2023 metais, atlikus viešojo sektoriaus institucinės sąrangos, viešojo sektoriaus subjektų vykdomų funkcijų bei teikiamų ir/ar administruojamų paslaugų peržiūras. Atsižvelgiant į šiuos planus tinkamiausia atrodo IV alternatyva, nes tokiu išsamesniu siauresnių viešojo administravimo sričių reglamentavimu Viešojo administravimo įstatyme palaipsniui plečiama jo reguliavimo apimtis.

Buvo išsakyti nuogastavimai dėl Seimo narių rengiamuose įstatymų projektuose numatomo atskirų sričių licencijavimo pagrįstumo vertinimo ir naujų licencijų rūšių įtraukimo į Vyriausybės nutarimu tvirtinamą licencijų rūšių sąrašą, kad tai bus sudėtinga užtikrinti. Be to, buvo pabrėžta, kad nacionaliniame teisės akte nustatyti licencijavimo pagrindai neturėtų būti taikomi Europos Sąjungos teisės aktais nustatomam licencijavimui.

Savivaldybių administracijų atstovai išreiškė nuomonę, kad neturėtų būti didinama administracinė našta, teisės aktai turėtų būti aiškesni, reikalavimai licencijos išdavimui konkretūs, išdavimo procedūros, dokumentų formos ir paslaugų teikimo aprašai visoms savivaldybėms bendri, kad ūkio subjektams būtų lengviau ir paprasčiau gauti tos pačios rūšies licencijas skirtingose savivaldybėse. Savivaldybių atstovai atkreipė dėmesį, kad licencijoms ir leidimams negali būti visiškai vienodai taikomi licencijavimo pagrindai, nes vienkartiniam veiksmui išduoto leidimo galiojimo gali būti neįmanoma sustabdyti ar panaikinti, jei veiksmas jau įvykdytas. Buvo pažymėta, kad turėtų būti plečiamos LIS funkcijos, kad per šią sistemą subjektai galėtų pateikti prašymus licencijai gauti.

4.2. Institucijų ir savivaldybių apklausa raštu

Daugiau nei pusė atsakymus pateikusių licencijas išduodančių viešojo administravimo subjektų, įskaitant savivaldybes, pritarė, kad reikalingas atskiras licencijavimo ir ūkinės veiklos priežiūros pagrindus nustatantis įstatymas. Taip pat daugiau nei pusė pritarė ir aiškos licencijavimo pagrįstumo vertinimo tvarkos prieš įtvirtinant naują licencijos rūšį nustatymui. Vis dėlto licencijos sampratos išplėtimui ir platesniam licencijavimo pagrindų taikymui pritarė tik apie trečdalį apklaustųjų, nors aiškų neigiamą atsakymą vis dėlto pateikė mažesnė dalis apklaustųjų (apie 20 proc.). Likusi dalis aiškos nuomonės neturėjo.

Atsakydamos dėl poreikio tobulinti verslo priežiūros srities reguliavimą didesnė dalis, institucijų pasisakė už esamą reguliavimą ir poreikio jį tobulinti neišreiškė (64 proc.). Likusios institucijos pritarė poreikiui reglamentavimą papildyti dar detalesnėmis nuostatomis dėl ūkio subjektų rizikos vertinimo sistemų (modelių) naudojimo, kontrolinių pirkimų organizavimo bei

	institucijos gaunamų skundų dėl ūkio subjekto veiklos nagrinėjimo pagrindų, taip pat aiškiau nustatyti neplaninių patikrinimų atlikimo pagrindus, mažareikšmių pažeidimų sąvoką. Be kita ko, reikalinga įstatyme įtvirtinti ir nuostatas dėl verslo priežiūros tikslų, uždavinių, principų, aiškiau apibrėžti verslo priežiūros sampratą. Savivaldybės atkreipė dėmesį, kad reikalinga stiprinti institucijų bendradarbiavimą (tiek tarpusavio savivaldos, tiek savivaldos ir nacionalinio lygmens institucijų), peržiūrėti ir atsisakyti nacionalinių ir savivaldos institucijų funkcijų dubliavimo (pvz., statinių naudojimo, valstybinės kalbos vartojimo ir taisyklingumo priežiūra). Viešųjų konsultacijų metu gauti pasiūlymai bus naudojami keičiant teisinį reguliavimą pagal Vyriausybės pasirinktą alternatyvą.